

JAK JSI KRÁSNÁ, MILÁ MÁ JAK JSI KRÁSNÝ, MILÝ MŮJ

Kázání ze soboty 20.02.2021 – br. Michal Balcar

Právě dozpíval náš pěvecký sbor a píseň neměla být jenom vzpomínkou na zlaté časy, kdy se v našem království ještě mohlo zpívat, ale otevřela téma mého dnešního kázání: Pulchra es, amica mea! Krásná jsi, přítelkyně moje!

Jak jsi krásná, přítelkyně moje, jak jsi krásná, oči tvé jsou holubice. Jak jsi krásný, milý můj, jsi líbezný! A naše lůžko samá zeleň. (Velepíseň 1,15-16)

Je to vhodný verš pro kázání na závěr Národního týdne manželství? Je krása toho druhého to, co by měl kazatel zdůrazňovat v době rozpadajících se vztahů? Neměla by to spíš být zodpovědnost, disciplína, rozhodnutí, vytrvalost, ochota překonávat překážky?

Než odpovím na tyto otázky, dovoluji mi pár slov o těch rozhovorech, které natočili některé manželské páry. Děkuji všem za odvahu! Strašně se mi líbilo, že každý ten rozhovor byl pro nás vystihující a typický. (A Jonáši, musím ti vyseknout poklonu. Že tě žena potěší tím, že tě poučí a má pravdu?!? Tak daleko, přiznám se, ještě nejsem.) Nicméně rád bych z těch rozhovorů vypíchl ještě jednu věc: několik z vás řeklo, že důvod, proč jste se zamilovali, byl ten, že ten druhý byl krásný. Jarmilka nádherně vystihla Mírka: "A v neposlední řadě byl velmi pohledný!"

Jenže jakoby to bylo ztracené v minulosti. Tehdy mi připadal/a krásný/á, ale to už je dávno. Když čteme Píseň, je to něco, co jsme zažívali tehdy, ale dneska už to je jen mlhavá vzpomínka? A já na to řeknu: "jenom se neumíme pořádně dívat!" Píseň písní nám připomíná, to napětí, tu nedočkavost, tu okouzlenost. Kraličtí v obou verších vkládají několikrát Aj! Aj, jak ty jsi krásná, přítelkyně má, aj, jak jsi krásná. Aj, jak jsi krásný, milý můj, tak utěšený! Je tam úžas, je tam překvapení nad její krásnou. Mohl by tady být návod i pro naše vztahy?

A já se přiznám, že mi moje žena připadá stále stejně krásná jako na začátku. Poslední tři roky chodíme tančit. Čestně řečeno, nejsem extra tanečník, ale tančím rád a s chutí. A jedním z důvodů je ten, že se mi hrozně líbí koukat se na mou tanečnici i životní partnerku. Upřímně nevím, jestli se jí líbí koukat se na mě, ale jsem si jistý, že mě se to líbí moc. Jak jsi krásná, milá má. Jak jsi krásný, milý můj.

Možná vás napadne: Není tohle přesně ta logika, kvůli které chlapi opouštějí své manželky a odcházejí za těmi mladšími - krásnými? Možná vás to nenapadlo a tak se přiznám, že to napadlo mě.

Jak vlastně posuzujeme krásu? Vyslovím tezi, za kterou si stojím celým svým srdcem. Pokud muž opustí ženu, se kterou byl 25 let a která mu porodila tři děti, protože už mu nepřipadá krásná, je to proto, že se nedokáže dívat! Nedokáže poznat krásu! Není to opravdový estét. Protože jen opravdový estét vidí to, co je opravdu krásné. Vrásky, které znamenají společný smích nebo společný pláč. Strie, které znamenají to, že nosila ve svém těle a porodila naše společné děti. Kruhy pod očima z nočního vstávání. A nebo opačně. Velké břicho, které milému mému narostlo, když trávil čas doma s dětmi místo toho, aby chodil hrát fotbal nebo aby chodil běhat. Jde jen o to objevit to, co je opravdu krásné.

Krása toho druhého není málo. Bůh nás tak stvořil. Stvořil nás krásné a stvořil nás se schopností krásu vnímat.

Dovolte mi ještě jedno možné čtení tohoto textu. A v prostoru interpretací mu dávám asi jen jedno procento. Co když ta slova říká někdo jiný než oni? Co když je říká Hospodin? Hospodin na nás zálibně hledí a říká nám, že jsme krásní a že jsme jeho přátelé a že nás miluje. A to platí nejen v manželství, ale hlavně v něm. Pak by naše modlitba by měla znít tak, že budeme prosit o to, aby nám to připomněl, když na to zapomínáme. Jak by se mi má žena mohla přestat líbit, když Bůh ji vidí jako krásnou.

Dovolte mi skončit mé dnešní kázání o lásce a milování a manželství výzvou. Pochází z Písňe písní a je aktuální vzhledem k tomu, že končí únor končí a ve vzduchu je cítit jaro:

Hle, zima pominula, lijavce přešly, jsou tytam. Po zemi se objevují květy, nadešel čas profezávat révu, hlas hrdličky je slyšet v naší zemi. Fíkovník nasadil první plody, voní kvítky vinné révy. Vstaň, má přítelkyně, krásko má, a pojď!“

